

32

SPRAWOZDANIE
WYDZIAŁU
TOWARZYSTWA GIMNASTYCZNEGO
„SOKÓŁ”

W WADOWICACH,
filii lwowskiego Towarzystwa
za rok 1894.

W WADOWICACH.
NAKLADEM TOWARZYSTWA GIMNASTYCZNEGO „SOKÓŁ.”

Drukiem Franciszka Foltina,

1895.

Przed 8799

62575

7

1894

Biblioteka Jagiellońska

1003273457

Na mocy wyborów, dokonanych przez Walne zgromadzenie w dniu 24. stycznia 1894, objął kierownictwo spraw Towarzystwa na ten rok Wydział, w którego skład weszli: jako prezes — Józef Kurowski, a jako jego zastępca — Eugeniusz Gluziński; jako członkowie: Dr. August Bukowski, Dr. W. Mieczysław Gedl, Dr. Maryan Hommé, Tadeusz Kołomłocki, Teofil Nartowski, Władysław Ripper, Dr. Tadeusz Starzewski, Jan Waligórski i zastępcy: Jan Macudziński i Karol Osowski.

Członkami komisji rewizyjnej wybrani zostali: Ignacy Dobrodzicki i Alojzy Reicher.

W dniu 29. stycznia ukonstytuował się nowo wybrany Wydział, powierzając czynności dyrektora Dr. Gedlowi, zastępstwo Ripperowi, czynności skarbnika Nartowskiemu, zastępstwo Kołomłockiemu, a czynności sekretarza Janowi Waligórskiemu, zastępstwo Dr. Hommému.

Wystawa krajowa, na której społeczeństwo nasze okazało nie tylko narodowi ale i obcym wyniki swej pracy z ostatnich dziesiątków lat na wszystkich polach życia narodowego, dała i sokolstwu polskiemu sposobność do okazania owoców swej dotychczasowej działalności w kierunku odrodzenia narodowego. Związek Towarzystw gimnastycznych polskich nie pominął tej sposobności i stworzył pod swoją egidą wystawę sokolską, która dała nie tylko dokładny obraz całego sokolstwa polskiego i wszystkiego tego, co z niem w ścisłym zostaje związku, ale pozwalała przez stósowne jej urządzenie ocenić pracę i wyniki pojedynczych towarzystw związkowych, które bez zatracenia swej indywidualności, stanęły do popisu jak jeden mąż.

Towarzystwo nasze, wezwane przez Przewodnictwo Związku do udziału, wystąpiło zaszczytnie, zyskując od komitetu Wystawy **srebrny medal** uznania. Dumni powinniśmy być z tej

nagrody i nikt nam tego za złe wziąć nie może; czujemy to dobrze, że z chwilą tego odznaczenia praca nasza zwiększyć się musi, aby nie tylko z tego cośmy dotąd zdziałali nic nie urocić, ale w obranym kierunku wytrwale dalej postępować i dobroek nasz powiększać przez wierne służenie idei sokolej.

Dopełnieniem wystawy sokolskiej, niejako jej żywym obrazem, był Złot II. w dniach 14. i 15. lipca. Piękne te dni sławy sokolskiej pozostaną na zawsze w pamięci jej uczestników, którzy, biorąc czynny w nim udział, przyczynili się do utrwalenia przychylnego mniemania o pracy i potrzebie sokolstwa polskiego. Mimo odroczenia pierwszego terminu Złotu i wynikłych ztąd trudności, stanęli w szeregu na placu św. Jura dd.: Dr. Bukowski, Dr. Gedl, Gluziński, Dr. Hommé, Kołomłocki, Kurowski, Macudziński, Matusiński, Osowski, Prezentkiewicz Karol, Romański, Usiekiewicz, Gabrysiewicz, Gładysz, Kluk, Styliński i Van Roy — ten ostatni jako sokół konny — razem zatem z Wadowic 17 druhów, z których 12 pierwszych stanęło na boisku wystawowem do ćwiczeń wolnych i laskami.

Z uwagi, że sprawozdanie z posiedzeń delegatów Związku, których Zjazd odbył się równocześnie ze Zlotem we Lwowie, zostało umieszczone w Nr. 9. Przewodnika gimnastycznego z r. 1894, wstrzymuje się Wydział od szczegółowego podania toku obrad i uchwał — zaznacza tylko, że stósownie do uchwały Walnego zgromadzenia wzięli czynny udział w Zjeździe delegacji naszego Towarzystwa dd. Dr. Gedl, Kurowski i Macudziński. Do Wydziału Związku, wybieranego przez Zjazd delegatów, został powołany na r. 1895 nasz czcigodny prezes d. Józef Kurowski.

Sprawa przebudowy sokolni, którą poprzedni Wydział przygotował i na porządku dziennym obrad Walnego zgromadzenia postawił, została na takowem stanowczo rozstrzygniętą. Odnośną uchwałą polecono Wydziałowi przystąpić w roku bieżącym do budowy według przedłożonych i przyjętych planów architektki Teodora Talowskiego i na ten cel zaciągnąć pożyczkę w wysokości 16000 zlr. w. a. w jednej z instytucji finansowych, upoważniając zarazem dd.: Dra Bukowskiego, Dra Hommégo i Waligórskiego a w zastępstwie Macudzińskiego i Reichera, do

podpisywania imieniem Towarzystwa wszelkich aktów, odnoszących się do rzeczonyj pożyczki. Nowo wybrany Wydział, nie odkładając poruczonej mu sprawy, zaraz na I. swem posiedzeniu w dniu 29. stycznia 1894 wybrał komitet budowy, złożony z dd.: Dra Gedla, Nartowskiego i Rippera. Ten korzystając z przyznanego mu uchwałą Wydziału prawa wzmocnienia się według własnego uznania i potrzeby przybrał dd.: Redyka i Reichera, a po wyjeździe tego ostatniego z Wadowic w lipcu, na miejsce jego d. Van Roya. Pierwsze trzy miesiące rozpoczynającego się roku obrócił Komitet na załatwienie tego wszystkiego, co było niezbędnem, aby za nadejściem stósownej pory bezzwłocznie przystąpić do budowy. Wniesiono więc w styczniu podanie do Świetnego Magistratu o pozwolenie na budowę, której kierownictwo przyjął zawsze gotowy i chętny do usług dla Sokoła d. Redyk; zaś wyrobieniem pożyczki w tutejszej powiatowej Kasie Oszczędności zajął się z całą bezinteresownością zacny druh Dr. Starzewski. Już w połowie lutego mieliśmy pozwolenie do budowy na podstawie przedłożonych planów, a prawie równocześnie przyrzeczenie Kasy Oszczędności udzielenia pożyczki w kwocie 5000 zlr., mającej być zahipotekowaną na dotychczasowej realności Towarzystwa, której oszacowania dokonał d. Redyk. Zrealizowanie całej zamierzonej pożyczki uczyniono zawisłem od postępu budowy i jej wykończenia.

Uzyskawszy w ten sposób dzięki gotowości Świetnej Dyrekcyi Kasy Oszczędności tymczasowo częściową pożyczkę, Komitet budowy, działający zawsze w porozumieniu i z wiedzą Wydziału, pozawierał umowy co do dostawy kamienia łamanego, cegły, wapna i piasku, materiału drzewnego i robót kamieniarskich, tak, aby w razie danym można było z początkiem kwietnia do budowy przystąpić. Przygotowania te dawały wiele pracy z powodu, że nie wszystko dało się na miejscu załatwić; czynny d. Ripper wyjeżdżał dwukrotnie, celem wymierzenia drzewa budulcowego do Ponikwi, również w kwestyi planów celem ustnego porozumienia się z architektem Talowskim w Krakowie, okazała się potrzeba wyjazdu raz wiceprezesa Gluzińskiego a drugi raz d. Dra Gedla. Z końcem też marca było rzeczywiście przygotowane wszystko: studnia skończona i zaopatrzona w pompę, doły na wapno wybrane i wapno w nich zgaszone, kamień łamany i piasek zwieziony, plany szczegółowe

wykończone. Kwiecień rozpoczął się bardzo pięknie i pogodnie, i gdyby nie stuletni obchód bitwy Raclawickiej, byłby Komitet zaraz z początkiem miesiąca przystąpił do budowy. Wydział jednak łącznie z Komitetem urządzającym uroczystość, chcąc przyczynić się do uświetnienia tego obchodu i ułatwić udział w tej doniosłej chwili najszerszym warstwom naszego społeczeństwa, wstrzymał się z rozpoczęciem budowy. Obszerna sala gimnastyczna, wraz z bocznymi ubikacjami, mogła zaledwie pomieścić uczestników, którzy w dniu 8. kwietnia zgromadzili się na tę uroczystość, zakończoną wieczornem przedstawieniem „Kościeszko pod Raclawicami.“ Czyniąc zadość ogólnemu życzeniu, wystawił Komitet teatru amatorskiego „Sokoła“ tę samą sztukę jeszcze raz 15. kwietnia na dochód funduszu budowy sokołni. Amatorom i amatorom, jak niemniej artystycznemu kierownikowi d. Dr. Starzewskiemu, którzy, nie szczędząc pracy i trudu, postarali się, że przedstawienie to świetnie wypadło, dziękuje Wydział na tem miejscu najserdeczniej. Piszący kiedyś historję „Sokoła“ wadowickiego będzie musiał zaznaczyć, że w pierwotnym jego budynku na ostatniem przedstawieniu teatralnem odegrano „Kościeszko pod Raclawicami.“ W trzy dni bowiem później rozpoczęło się przenoszenie ruchomości z bocznych ubikacji i burzenie takowych. Teraz można się było naocznie przekonać, jak słuszną i niecierpiącą zwłoki była uchwała Walnego zgromadzenia, aby mimo na pozór niesprzyjających okoliczności i utrudnionych warunków z powodu znacznego ruchu budowlanego w naszym mieście, przystąpić jak najspieszniej do przebudowy. Dosyć powiedzieć, że prócz drzwi, okien i wiązania dachowego, które były wolne od grzyba, zresztą wszystko, co było z drzewa, uległo zgrzybieniu. Aby się na przyszłość uchronić przed podobnem zniszczeniem, uczyniono wszystko, aby grzyb usunąć zupełnie i odjąć mu warunki rozwoju. Nie tylko drzewo zarażone, lecz także na pozór zdrowe ale podejrzone usunięto z miejsca budowy, sprzedawszy je na opał, a ziemię wybrano na 1 metr głęboko i wywieziono. Rozebrania szatni i robót ziemnych wraz z częściowem wybraniem fundamentów dokonano w kwietniu tak, że 1. maja rozpoczęło się murowanie fundamentów, a w miarę dostawy kamiennego cokoła wznosiły się mury, które z końcem lipca stanęły do równi pod wiązanie dachowe. Ponieważ dotąd prowadzona budowa

nie naruszała sali gimnastycznej, więc ćwiczenia odbywały się bez przerwy tak dla członków jak i dla uczniów. Zdjęcie dachu ze sali, która według nowego planu miała stanąć wraz z bocznymi ubikacjami pod jednym dachem, przypadło na czas wakacji.

Jeżeli z jednej strony szczupłość szatni i zły ich stan usprawiedliwiał przystąpienie do przebudowy już tego roku, to sama budowa uchroniła Towarzystwo od możliwego nieszczęścia. Okazało się bowiem przy zdejmowaniu dachu, że belki sufitowe w końcach swoich były zbutwiałe i długo sufitu nie byłyby utrzymały. Nie dziw, że w obec tego faktu pojawiły się zdania, aby w nowym suficie zamiast drzewa, które w obecnych czasach nie daje żadnej gwarancji trwałości i pewności, użyć dźwigarów żelaznych. Komitet budowy, nie chcąc na siebie brać odpowiedzialności w rozstrzygnięciu tej kwestyi, przedłożył tę sprawę Wydziałowi, który po rozwadze i obliczeniu, że użycie dźwigarów żelaznych w obec wysokiej ceny drzewa o wymaganej grubości nie pociągnie za sobą większych kosztów, oświadczył się za trawersami żelaznymi. Na to postanowienie wpłynęła i ta okoliczność, że użycie belek drewnianych, pociągnęłoby za sobą opóźnienie budowy z powodu, że wymaganej długości i grubości belek w okolicy niema i musiano je z daleka sprowadzać, a do tego przepłacać. Przy założeniu trawersów żelaznych nie trzymano się oczywiście dawnej wysokości sufitu, ale ułożono je już w wysokości sufitu ubikacji bocznych piętrowych, przez co sala zyskała na wysokości, a przez to, jak się następnie okazało, na akustyce, tak przedtem złej.

Mimo wyęzającej pracy Komitetu budowy, który z uwagi na fundusze Towarzystwa prowadził budowę w własnym zarządzie, zamierzone wykończenie budowy do końca roku nie mogło być dokonane. Złożyło się na to wiele przyczyn, a między niemi wyszczególnić należy deszczowe lato, które co chwila budowę wstrzymywało, trudność w uzyskaniu większej liczby robotnika i w dostawie potrzebnego materiału budowlanego z powodu licznych równocześnie prowadzonych budowli w mieście. W każdym razie należy się uznanie energicznej zapobiegliwości Komitetu budowy, który mimo tych rozlicznych przeszkód, doprowadził budynek piętrowy pod dach tak, że w wrześniu była sala już gotową i można było w niej rozpocząć ćwiczenia gimnastyczne.

Piękna i sucha jesień i łagodny grudzień wynagrodziły częściowo stratę na czasie w lecie z powodu deszczów; tylko tej niezwyklej o tym czasie aurze zawdzięczyć należy, że z końcem grudnia obydwie skrzydła parterowe pokryte zostały dachem. Mając gotowy dach, można było założyć wszędzie powały, zaopatrzyć części ubikacji bocznych we drzwi i okna, ściany wewnątrz otynkować, w jednej szatni położyć beton a w sali Chóru podłogę i ułożyć schody kamienne na piętro. Już dziś, chociaż niewykończony i rusztowaniem z 2 stron otoczony, przedstawia się budynek na zewnątrz okazale i trwale zbudowany, a przez praktyczny rozkład pojedynczych ubikacji wewnątrz odpowie on niewątpliwie swojemu przeznaczeniu, stając się nadto po ukończeniu prawdziwą ozdobą miasta.

Do wypłat w gotówce zużył Wydział pożyczkę, zaciągniętą w tutejszej powiatowej Kasie Oszczędności w wysokości 5000 złr. i pożyczkę wekslową, poręczoną przez druhow w sumie 4400 złr., posługując się nadto kredytem za dostawione materiały budowlane. Rachunki z tego tytułu z powodu niewykończonej jeszcze budowy nie mogły być dotąd zamknięte. Tym wszystkim, którzy w trudnem położeniu Wydziału w uzyskaniu funduszów w gotówce i w otrzymaniu kredytu nieśli czynną pomoc, jak niemniej tym wszystkim, którzy bądźto pomocą pieniężną, bądź w materiałach do budowy się przyczynili, a których nazwiska w sprawozdaniu kasowem wyszczególniono, — składa Wydział serdeczne Bóg zapłać. Ceniąc wysoko tę ofiarność, która umożliwiła Towarzystwu naszemu osiągnięcie celów, i na którą liczyć zawsze może, podnieść tu musimy to źródło dochodów, płynące na cele budowy sokołni, które wytrysło z przejścia się zasadami sokołmi i nosi w sobie zarodek lepszej przyszłości, ugruntowanej na wytrwałej ofiarności. Rok drugi dobrowolnego opodatkowania się w formie drobnych wkładek, stósownie do możności pojedynczych druhow, uiszczanych stale miesięcznie na rzecz budowy, przyniósł Towarzystwu kwotę 228 złr. 90 ct.

Złożyli ją zaś następujący druhowie:

Dr. Bukowski	12 złr. — ct.
Dobrodzicki	4 „ — „
Fraćkiewicz	4 „ 80 „
Dr. Gedl	24 „ — „

Gluziński	5	złr.	—	ct.
Heidrich	6	"	—	"
Dr. Hommé	4	"	80	"
Jędrzejczyk	4	"	40	"
Kluk	24	"	—	"
Kłębkowski	1	"	50	"
Kołomłocki	4	"	80	"
Kurowski	12	"	—	"
Macudziński	12	"	—	"
Matusiński	2	"	40	"
Majewski	6	"	—	"
Ks. Mamak	2	"	—	"
Dr. Morelowski	2	"	—	"
Nieć	1	"	—	"
Nartowski	24	"	—	"
Osiowski	4	"	80	"
Pawlicki	2	"	40	"
Pindelski	5	"	50	"
Podwin	1	"	50	"
Prezentkiewicz Juliusz	11	"	—	"
Prezentkiewicz Karol	3	"	60	"
Reicher	2	"	80	"
Ripper	11	"	—	"
Stepek	8	"	—	"
Stopka	4	"	—	"
Storch	4	"	80	"
Waligórski	12	"	—	"
Weigel	—	"	40	"
Zając Alexander	—	"	40	"

Sumę tych dobrowolnych wkładek miesięcznych powiększyły jednorazowe wkładki dd.: Dra Bukowskiego, Dra Gedla i Stepka, i dlatego w sprawozdaniu kasowem podano je łącznie w kwocie 257 złr. 38 ct. Słowa uznania, jakie Wydział druhom tym tutaj wyraża, niechaj będą objawem wdzięczności Towarzystwa, które w ofiarności tej istnieje sokołej, godnej naśladownictwa, znajduje podstawę materyalną do skutecznej swej działalności i czerpie otuchę na przyszłość.

Znacznie wcześniej, niżeli zeszłego roku, bo już 25. lutego została ślizgawka zamkniętą. Częściowo temu a przeważnie łagodnej zimie i małym opadom śnieżnym zawdzięczyć należy, że Komitet toru łyżwowego mimo małego przychodu nie wykazał niedoboru ale dochód. Ogólny przychód wynosił 88 złr. 15 ct. a mianowicie: ze sprzedaży kart sezonowych 51 złr., z kart dla uczniów 33 złr. 65 ct., ze wstępów jednorazowych 3 złr. 50 ct. Ogólny rozchód 49 złr. 28 ct., z czego przypada na konewki, miotły i deski 1 złr. 80 ct., na odznaki 5 złr. 50 ct. a reszta za robociznę; nadwyżka zatem wynosiła 38 złr. 87 ct. Udział ślizgających się był znacznie mniejszy jak roku poprzedniego; a przypisać to należy konkurencji, jaką naszej ślizgawce stworzył prywatny przedsiębiorca przez urządzenie ślizgawki na stawku, położonym na przeciwległym końcu miasta, z której mogła korzystać szersza publiczność za opłatą każdorazowego wstępu. Osób dorosłych ślizgało się 16, uczniów gimnazjalnych 86, z tych bezpłatnie 17; uczniów szkół ludowych 5 a dziewcząt 7.

Ten sam Komitet z tą tylko zmianą, że w miejsce d. Dra Stanisława Dunajewskiego, który Wadowice opuścił, wybrany został przewodniczącym d. Macudziński — zajął się przygotowaniem ślizgawki na sezon 1894/95. Ponieważ groble stawu, na którym dotąd urządzano ślizgawkę, znaczną ilość wody przepuszczały i przez to utrzymanie w dobrym stanie lodu nie tylko pociągało za sobą znaczne koszta, ale przy suchej zimie było wprost niemożliwe, postanowił Komitet oglądnąć się za innym miejscem na ślizgawkę. Zadanie to nie było łatwym i zdawało się, że tego roku Towarzystwo ślizgawki nie będzie mogło urządzić. Z trudnego tego położenia wyprowadził Komitet obecny dzierżawca stawów barwałdzkich, przytykających do dotychczasowego toru łyżwowego, a były stawowy ś. p. d. A. Gostkowskiego, Franciszek Cierpiełek. Z własnej inicjatywy i życzliwości dla naszego Towarzystwa, którą przejął od swego dawnego chlebowawcy, okazał gotowość odstąpienia Towarzystwu sąsiedniego stawu, równie dużego a nieprzepuszczającego wody, bez żadnego wynagrodzenia na urządzenie toru łyżwowego. Chociaż staw ten jest nieco dalej położony, przyjął Komitet tę propozycję, nie chcąc pozbawiać członków Towarzystwa i mło-

dzieży szkolnej tej jedynej przyjemnej i zdrowej zabawy zimowej na świeżem powietrzu. Z powodu braku mrozów ślizgawka dotąd nie została otwartą, pocieszajmy się jednak nadzieją, że pierwsze miesiące N. Roku wynagrodzą dotychczasową stratę dla miłośników ślizgawki.

Posiedzeń Wydziału odbyło się w ogóle 9, mniej niżeli po inne lata mimo zwiększonej czynności, spowodowanej przygotowaniem się do II. Zlotu i budową sokołni. Pojedyncze posiedzenia, na których załatwiano wszystkie sprawy, wchodzące w zakres czynności Wydziału, przeciągały się znacznie dłużej, tak, że następcom pozostaje tylko jedna sprawa do załatwienia t. j. wykończenie budynku.

I.

Tak bezpośredni Zarząd zakładem gimnastycznym, jak i kierownictwo techniczne ćwiczeń spoczywało w tych samych rękach jak roku poprzedniego. Ponieważ z powodu budowy boisko było użyte na skład materiałów budowlanych, nie odbyły się z końcem roku szkolnego publiczne ćwiczenia młodzieży szkolnej.

Ruch ćwiczących się.

Tak ćwiczenia uczniów szkół średnich i ludowych jak i uczniów Towarzystwa odbywały się pod nadzorem nauczycieli odnośnych szkół, względnie członków Wydziału. Do ćwiczeń dopuszczano uczniów po poprzednim zbadaniu ich stanu zdrowia, czego dokonywali lekarze Dr. Bukowski i Dr. Gedl.

1. Członków ćwiczyło się ogółem 26, w przeciętnej liczbie 10, trzy razy tygodniowo: w poniedziałki, środy i piątki od godziny 7 — 8 wieczór.

2. Uczniowie Towarzystwa w r. 1893/94:

- a) młodszy w przeciętnej liczbie 12, trzy razy tygodniowo: w poniedziałki, środy i soboty, od godziny 3 — 4 po południu;
- b) starsi w przeciętnej liczbie 5, trzy razy tygodniowo: we wtorki, czwartki i soboty od godziny 7 — 8 wieczór.

3. Uczniowie, pobierający naukę gimnastyki za remuneracją, udzielaną przez Wysoką c. k. Radę szkolną krajową i Świątną Reprezentację miasta Wadowic w r. 1893/4:

- a) uczniowie gimnazjalni w liczbie 184, ćwiczyli się w 3 oddziałach a 18 zastępach 6 godzin tygodniowo;
 b) uczniowie szkoły ludowej w liczbie 294, ćwiczyli się w 3 oddziałach a 18 zastępach 6 godzin tygodniowo:

Brało więc udział w ćwiczeniach przeciętnie w tygodniu:	
członków Towarzystwa	10 w godz. 3
uczniów Towarzystwa	17 „ 3
uczniów gimnazjalnych	184 „ 6
uczniów szkoły ludowej	294 „ 6
razem tygodniowo osób	505 „ 18

Z przykrością zaznaczyć nam przychodzi, że w tym roku nie dała się złożyć godzina nauki nie mówmy już dla kobiet dorosłych, ale dziewcząt młodszych. Na nic się nie przydały wszelkie starania, nakłaniania przez niektóre światłe nauczycielki, ułatwienia, jakie Wydział dawał, i osobiste zabiegi prezesa, aby 6 dziewcząt zebrać i naukę rozpocząć. Z chwilą, jak nauka gimnastyki w szkołach ludowych żeńskich zaliczoną została do przedmiotów nadobowiązkowych, sala gimnastyczna uczenicy nie zobaczyła. Miejmy nadzieję, że wytrwałą pracą nad wyrobieniem zdrowego poglądu na doniosłe znaczenie gimnastyki właśnie dla dziewcząt, przełamamy wreszcie przesady u rodziców w kierunku wychowania fizycznego córek i zobaczymy sale gimnastyczne przepelnione dziewczętami.

Inwentarz przyborów gimnastycznych zwiększył się o 18 lasek żelaznych, darowanych przez d. A. Goldmanna, za co mu Wydział tutaj dziękuje. Jak wiadomo, przyrzady, wymagające zawieszania, są przymocowane w sali naszej na belkach drewnianych, a nie żelaznych, bo fundusze nasze na to nie pozwalały. Przy zbadaniu tych belek, osadzonych w murze, okazało się, że od strony północnej sali, końce 2 belek były zgniłe; belki te musiano zastąpić nowemi, które prawdopodobnie nie tak prędko ulegną zmorszeniu, bo obecnie ściana północna, przez przybudowanie piętra, nie jest wprost wystawioną na działanie powietrza.

Oddział cyklistów, istniejący od zeszłego roku w Towarzystwie, pielegnował z zamiłowaniem ten rodzaj ćwiczenia fizycznego. Należało do niego z końcem roku członków 10: Dr. Bukowski, Donner, Dr. Gedl, Kołomłocki, R. Kubiczek, Kurzeja, K. Prezentkiewicz, Dr. Starzewski (zastępca zawiadowcy) Storch i Usiekniewicz. W myśl regulaminu dla Oddziału cyklistów, którego zawiadowcą wyznaczył Wydział „Sokoła“ Dra Bukowskiego, wybrali członkowie na posiedzeniu w dniu 30. stycznia 1894, przewodniczącym E. Storcha, jego zastępcą T. Kołomłockiego, powołując do komitetu Oddziału dd. Dr. Gedla, K. Prezentkiewicza i Usiekniewicza. Z nauki jazdy na bicyklu, której naprzemian udzielali Dr. Bukowski, Kołomłocki, K. Prezentkiewicz i Storch, korzystało 2 członków: Fr. Kijowski i Wład. Dihm. Po ukończeniu kursu uznała ich stale wybrana ku temu celowi komisya, składająca się z dd. Kołomłockiego i Storcha, jako zupełnie biegłych jeźdźców. Mokre lato nie bardzo sprzyjało wycieczkom dalszym; za to nie było dnia, szczególnie kiedy z powodu budowy ćwiczenia w sali zostały przerwane, aby w niedaleką okolicę celem ćwiczenia się nie wyjeżdżano.

Przychód Oddziału, składający się z miesięcznych wkładek członków i opłat za naukę, wynosił z końcem grudnia 34 złr. 65 ct., a wydatki na utrzymanie maszyn w dobrym stanie 24 złr. 93 ct.: to też Oddział mógł zwrócić na pokrycie zaliczki, udzielonej z kasy „Sokoła“ w r. 1893, kwotę 9 złr. 02 ct.

Nauka szermierki dla członków „Sokoła“ odbywała się 2 razy tygodniowo t. j. we wtorki i czwartki od godziny 7 — 8 wieczór, pod kierownictwem d. Dra Starzewskiego; czynny udział miało 10 druhów, za opłatą 1 złr. miesięcznie. Korzystając z gotowości Dra Starzewskiego, zaprowadził Wydział naukę szermierki także dla starszych uczniów gimnazyalnych, którzy w liczbie 6 za mierną opłatą z niej korzystali. Nauka ta odbywała się w każdą środę od godziny 6 — 7 wieczorem. Opłata od członków przyniosła 34 złr. a od uczniów 18 złr., razem 52 złr., której to kwoty, podobnie jak zeszłego roku, zrzekł się Dr. Starzewski na rzecz Sokoła, za co Mu Wydział serdecznie dziękuje. Nauka szermierki trwała przez pierwszych 5 miesięcy roku; w następnych miesiącach musiano ćwiczenia przerwać z powodu budowy.

II.

Wkłádki miesięczne wraz z wstępnem członków przyniosły w r. ubiegłym 1140 zlr. 90 ct. (o 98 zlr. 45 ct. więcej niż w roku 1893.

W ciągu roku przybyło członków 56, wystąpiło 19, wykreślono z powodu zalegania z wkładkami 6, umarł 1, tak że z końcem grudnia 1894 liczyliśmy członków 185, to jest o 30 członków więcej jak z końcem r. 1893.

Członkowie honorowi:

1. WP. Dr. Jan Iwański, adwokat i burmistrz m. Wadowic.

Członkowie protektorowie:

1. PP. Hr. Bobrowski Wincenty.
2. „ Dunin Stanisław, właściciel dóbr.
3. „ Gedlowa Marya.
4. „ Dr. Gedl W. Mieczysław.
5. „ Górkiewicz Czesław, właściciel dóbr.
6. „ Günther Antoni, właściciel dóbr.
7. „ Haller Władysław, marszałek Rady pow. wadowickiej.
8. „ Hosz Karol, właściciel dóbr.
9. „ Klucki Stanisław, poseł do Rady Państwa.
10. „ Dr. Malec Jan, adwokat krajowy.
11. „ Naimski Michał, pełnomocnik hr. Aug. Potockiego.
12. „ Popowski Józef, poseł na Sejm i do Rady Państwa.
13. „ Seeling Ludwik, dyr. dóbr arcyks. Rajnera.

Członkowie zwyczajni:

1. PP. Alberti Jan, stolarz.
2. „ Badańczyk Ferdynand, c. k. insp. szkół lud.
3. „ Bieliński Władysław, c. k. dyr. biór pomocn.
4. „ Brem Leopold, c. k. prakt. konc. skarb.
5. „ Bujak Jan, c. k. kanc. sąd.
6. „ Dr. Bukowski August.
7. „ Cholewka Maciej, przemysłowiec.
8. „ Chrząszcz Ludwik, właściciel dóbr.

9. PP. Czapik Jan, c. k. prakt. sąd.
10. „ Czapik Józef, naczelnik gminy Chocznia.
11. „ Dr. Daniel Izydor, adwokat kraj.
12. „ Dbałowski Franciszek, dyr. szkoły lud. żeńsk.
13. „ Dihm Stanisław, c. k. prakt. sąd.
14. „ Dobrodzicki Ignacy, dyr. pow. Kasy Oszczędn.
15. „ Donner Karol, buchalter.
16. „ Drapella Teodor, leśniczy st. w Rzykach.
17. „ Drapellówna Teodora.
18. „ Dworak Jan, przemysłowiec.
19. „ Dworak Józef, szklarz.
20. „ Dziezic Ludwik, budowniczy.
21. „ Dziura Józef, c. k. oficyał skarb.
22. „ Engelberg Jakób, c. k. adj. bud.
23. „ Fie Piotr, c. k. prof. gimn.
24. „ Figler Tomasz, malarz dekoracyjny.
25. „ Frąckiewicz Michał, c. k. prof. gimn.
26. „ Gabrysiewicz Józef, właściciel dóbr.
27. „ Gajda Antoni, emer. naucz. szkół ludow.
28. „ Gana Wiktor, agronom.
29. „ Dr. Geślak Jan.
30. „ Głuziński Eugeniusz, c. k. geometra.
31. „ Głuzińska Klotylda.
32. „ Gładysz Franciszek, masarz.
33. „ Goliński Feliks, c. k. asyst. poczt.
34. „ Grabowski Marcin, likwid. pow. Kasy Oszczędn.
35. „ Gruenberg Józef, c. k. prof. gimn.
36. „ Grzanowski Bronisław, c. k. prof. gimn.
37. „ Grzybek Antoni, piekarz.
38. „ Grzywiński Marceli, adm. dóbr.
39. „ Guńkiewicz Leon, c. k. prof. gimn.
40. „ Hatłas Józef, ślusarz.
41. „ Hatłas Tomasz, stolarz.
42. „ Heidrich Edward, restaurator.
43. „ Hernich Antoni, cukiernik.
44. „ Dr. Hommé Maryan, kand. adwok.
45. „ Hylko Jan, majster kominiarski.
46. „ Hoszowski Ignacy, c. k. prof. gimn.
47. „ Jaworski Sebastyan, kasyer pow. Kasy Oszcz.

48. PP. Jędrzejczyk Jan, szewc.
49. „ Kąppler Franciszek, piwowar.
50. „ Kłębkowski Kazimierz, c. k. insp. gorzeln.
51. „ Kluk Teofil, kupiec.
52. „ Kołomłocki Tadeusz, c. k. prof. gimn.
53. „ Koprowski Michał, c. k. koncep. skarb.
54. „ Dr. Korn Józef, adwokat kraj.
55. „ Kornowa Stefania.
56. „ Korytowski Maryan, c. k. ausk. sąd.
57. „ Korytowski Rajmund, c. k. prakt. podatk.
58. „ Kowalczewski Józef, kupiec.
59. „ Kozłowski Julian, piwowar.
60. „ Krywult Stanisław, c. k. adj. sąd.
61. „ Krzysztoforski Edmund, kuśnierz.
62. „ Księski Wincenty, c. k. ausk. sąd.
63. „ Kubiczek Roman, prawnik.
64. „ Kunachowicz Stanisław, dzierzawca dóbr.
65. „ Kurowska Jadwiga.
66. „ Kurowski Józef, c. k. prof. gimn.
67. „ Kurzeja Antoni, c. k. koncep. skarb.
68. „ Kuzia Franciszek, kasyer miejski.
69. „ Lewkiewicz Feliks, stolarz.
70. „ Macudziński Jan, aptekarz.
71. „ Majewski Jan, c. k. koncep. Namiestn.
72. „ Malina Michał, c. k. sekr. pow.
73. „ Ks. Mamak Józef, wikary.
74. „ Mamak Stanisław, weterynarz miejski.
75. „ Matusiński Julian, krawiec.
76. „ Miarka Teofil, prawnik.
77. „ Dr. Młodzik Karol, adwokat.
78. „ Moczydłowski Ignacy, c. k. adj. sąd.
79. „ Ks. Momot Michał, proboszcz w Inwałdzie.
80. „ Nartowski Teofil, c. k. notaryusz.
81. „ Neumann Ludomir, agronom.
82. „ Nieć Ludwik, c. k. adj. sąd.
83. „ Dr. Ogniewski Henryk, c. k. podprokurator.
84. „ Osiewski Karol, introligator.
85. „ Dr. Padlewski Zygmunt, c. k. prakt. Namiestn.
86. „ Panczakiewicz Andrzej, aplikant pow. Kasy Oszczędn.

87. PP. Paluch Józef, krawiec.
88. „ Paszma Rudolf, c. k. ausk. sąd.
89. „ Piasecki Jan, c. k. komisarz pow.
90. „ Pindelski Roman, c. k. kanc. sąd.
91. „ Podwin Franciszek, c. k. prow. ks. grunt.
92. „ Podworski Franciszek, pocztmistrz w Kleczy dolnej.
93. „ Dr. Pogorzelski Dyonizy, c. k. radca sąd.
94. „ Dr. Potocki Bronisław, kand. adw.
95. „ Prezentkiewicz Franciszek, dyr. szk. lud. męsk.
96. „ Prezentkiewicz Karol, adj. pow. Kasy Oszczędn.
97. „ Pukalski Alfred, kupiec.
98. „ Pukło Józef, restaurator.
99. „ Raczyński Adolf, c. k. adj. sąd.
100. „ Redyk Anastazy, budowniczy miejski.
101. „ Reich Herman, przemysłowiec.
102. „ Ripper Władysław, inżynier pow.
103. „ Romański Kazimierz, naucz. szk. lud.
104. „ Rosenfeld Ignacy, kupiec.
105. „ Rzepiński Stanisław, c. k. prof. gimn.
106. „ Sawicki Franciszek, c. k. radca sąd.
107. „ Serog Zygmunt, kamieniarz.
108. „ Słapa Roman, prawnik.
109. „ Sławiński Przeclaw, właśc. dóbr.
110. „ Smolka Edward, c. k. adj. pod.
111. „ Sołtys Karol, likwid. pow. Kasy Oszcz.
112. „ Sopicki Andrzej, c. k. adj. podatk.
113. „ Dr. Starzewski Tadeusz, c. k. notar.
114. „ Stepek Alfred, mag. farm.
115. „ Stopczyński Jan, sekr. Rady powiat.
116. „ Stopka Michał, c. k. adj. podatk.
117. „ Storch Edmund, c. k. asyst. poczt.
118. „ Styliński Władysław, geometra.
119. „ Sułkowski Józef, c. k. podprokurator.
120. „ Świtalski Erazm, c. k. zarządca poczty.
121. „ Sypowski Franciszek, c. k. adj. sąd.
122. „ Szafrąński Ludwik, właśc. dóbr.
123. „ Dr. Szlachtowski Stanisław, c. k. radca skarb. st.
124. „ Szymański Tadeusz, mag. farm.
125. „ Dr. Tarchalski Józef, w Zatorze.

126. PP. Thetschel Franciszek, właśc. dóbr.
 127. „ Topolnicki Klemens, c. k. komis. skarb. st.
 128. „ Tylec Apolinary, insp. polic.
 129. „ Urban Jakób, naucz. szk. lud.
 130. „ Urbański Michał, c. k. asyst. skarb.
 131. „ Usiekniewicz Kazimierz, nacz. „Sokoła.“
 132. „ Van Roy Alfred, kond. dróg kraj.
 133. „ Waligórski Jan, c. k. kontrolor podatk. st.
 134. „ Wasylewska Wanda.
 135. „ Weigel Edward, c. k. prakt. koncept. skarb.
 136. „ Welles Alfred, c. k. insp. podatk. st.
 137. „ Wojkowski Józef, administr. dóbr.
 138. „ Wojnakiewicz Jan, c. k. radca sąd.
 139. „ Wainar Władysław, c. k. prakt. rach.
 140. „ Wszeteczka Ferdynand, c. k. inżynier st.
 141. „ Zacharyasiewicz Alexander, sekr. mag.
 142. „ Zacharyasiewicz Stanisław, c. k. ausk. sąd.
 143. „ Ks. Zając Andrzej, proboszcz.
 144. „ Zając Alexander, c. k. ausk. sąd.
 145. „ Zając Władysław, c. k. adj. podatk.
 146. „ Zapałowicz Stefan, kand. notar.
 147. „ Dr. Zawadziński Stanisław, c. k. lek. pow.
 148. „ Zörner Ferdynand, c. k. weterynarz powiat.
 149. „ Żaroffe Kornel, c. k. poborca podatk. st.
 150. „ Dr. Żędzianowski Stanisław.

Członkowie wspierający :

1. PP. Arzt Seweryn, c. k. dyr. gimn.
2. „ Dworakowa Józefa.
3. „ Goldmann Adolf, kupiec.
4. „ Iwańska Zofia.
5. „ Jamroga Maciej, kontrolor miejski.
6. „ Kołomłocka Bronisława.
7. „ Kołomłocka Felicja.
8. „ Korn Szymon, obywatel.
9. „ Kotowiczówna Janina, naucz. szk. lud.
10. „ Kurowska Aleksandra.
11. „ Kwieciński Władysław, agronom.
12. „ Łatkiewicz Julian, c. k. geometra st.

13. PP. Dr. Łazarski Stanisław, adwokat.
14. „ Macudzińska Edwarda.
15. „ Mikulowa Marta.
16. „ Dr. Morelowski Julian, c. k. prokurator.
17. „ Ripperowa Emilia.
18. „ Schmidłówna Adela, naucz. szk. lud.
19. „ Schmidłówna Anna, naucz. szk. lud.
20. „ Schmidłówna Helena.
21. „ Wlassak Adam, c. k. oficyał rach.

W ciągu roku wystąpili z Towarzystwa:

a) z członków protektorów:

Dr. Silberfeld Feliks. †

b) z członków zwyczajnych:

1. Czapik Stanisław, masarz.
2. Dr. Czystczan Kazimierz, c. k. adj. sąd.*
3. Dobija Marcin, inżynier.*
4. Dunajewski Stanisław, c. k. radca Nam. i starosta.*
5. Hryniewiecki Jan, c. k. prakt. sąd.*
6. Kijowski Franciszek, c. k. ofic. poczt.*
7. Köhler Maxymilian, c. k. zarządca więzień.*
8. Kowalikowski Władysław, c. k. konc. Namiestn.*
9. Kozłowski Adam, inżynier.*
10. Panczakiewicz Michał, c. k. asyst. poczt.*
11. Pawlicki Michał, c. k. prakt. konc. Nam.*
12. Ks. Paszyński Stanisław, proboszcz w Przeciszowie.*
13. Prezentkiewicz Juliusz, c. k. kontrol. podatk.*
14. Reicher Alojzy, c. k. insp. st. podatk.*
15. Remer Edward, rachm. dóbr hr. Aug. Potockiego.*
16. Rolle Wiktor, c. k. ausk. sąd.*

Z członków wspierających:

1. Dunajewska Zofia.*

Zapisałi się w ciągu roku i ubyli:

1. Cycoń Michał, słuchacz praw.*
2. Malec Bartłomiej, c. k. asyst. poczt.

Głęboki żal wywołała w sercach wszystkich druhów przedwczesna śmierć zanego druha b. p. Dra Felixa Silberfelda, adwokata w Kalwaryi. Należał on do Towarzystwa naszego, jako członek protektor od r. 1891, interesując się zawsze żywo jego

* z powodu wyjazdu z Wadowic.

† z powodu śmierci.

sprawami. Nikt nie przypuszczał, widząc go dzielnie kroczącego w szeregu, w czasie wycieczki naszej do Cieszyna w r. 1893, że wkrótce osieroci rodzinę. Cześć pamięci tego prawego i powszechnie lubianego człowieka.

Stałe dochody Towarzystwa, płynące z wkładek członków, nie wystarczyłyby na pokrycie wydatków; to też tylko udzielone subwencje umożliwiły Wydziałowi utrzymanie i rozszerzenie działalności Towarzystwa. Wysoki Wydział krajowy udzielił Towarzystwu z kwoty, uchwalonej przez Wysoki Sejm do rozdzielenia między Towarzystwa gimnastyczne na prowincyi, 100 złr.; a Świetna Rada powiatowa wadowicka kwotę 150 złr., za co Wydział niniejszem składa gorące podziękowanie.

Dochody, którymi każdorazowy Wydział przez komisje teatru amatorskiego i zabawowego fundusze Towarzystwa zasilał, przedstawiają w ubiegłym roku skromną tylko kwotę 218 złr. 15 ct. Pochodziło to ztąd, że rzeczony komisje nie mogły z powodu przebudowy sokołni swojej działalności należycie rozwinąć. Znając ich ruchliwość i pracowitość, nie wątpimy, że zdwojoną czynnością w rozpoczynającym się roku straty ubiegłego powetują.

Wśród zwiększonej czynności Wydziału, wywołanej przygotowaniem do Złotu II. i prowadzenia budowy, nie zapomniał Wydział o obowiązku podawania druhom sposobności bliższego zetknięcia się tak ćwiczących jak i niećwiczących się, celem wymiany myśli i omawiania spraw sokołich na wieczornicach. Jedna z nich odbyła się w styczniu, jakby na pożegnanie starych ubikacyi bocznych, a druga ostatniego grudnia 1894. Chór sokołi, chociaż nie w komplecie, przyśpiewując w czasie ostatniej wieczornicy ku swemu wielkiemu zadowoleniu zrobił spostrzeżenie, że sala nasza przez podwyższenie sufitu zyskała bardzo na akustyczności; wszelki pogłos, tak przykry dla ucha dawniej, zniknął, a głos każdy wychodzi równy i czysty, kończąc się bez echa w przestrzeni. Prób śpiewu odbyło się w roku ubiegłym także z powodu budowy mało. Jako nowi członkowie wpisali się do chóru: Leopold Brem (tenor I.), Stanisław Dihm, (tenor II.) Dr. Bronisław Potocki i Edward Weigel (bas I.), Karol Donner i Tadeusz Szymański, (bas II.); ubył zaś z po-

wodu wyjazdu Alojzy Reicher tak, że z końcem r. 1894, liczył chór sokoli członków 17, którego dyregentem był wiceprezes E. Głuziński, zastępcą Dr. Hommé, a skrzętnym i zapobiegliwym zawiadowcą Dr. Bukowski.

W obchodach narodowych, urządzanych w miejscu, brało Towarzystwo zawsze udział, odstępując nadto do użytku ku temu celowi swej sali bezpłatnie. Odbyła się więc w niej w ubiegłym roku uroczystość Kościuszki i wieczór Mickiewicza. Nie odmawiał też Wydział sali na cele towarzyskie, jak na zabawę podoficerów za miernem wynagrodzeniem, na bal Straży ogniowej darmo, wreszcie na przedstawienia z celem dobroczynnym, jak komitetowi „Jasełek“ również bezpłatnie.

Tu wspomnieć należy o wyjeździe naszym w licznym poczcie na poświęcenie własnego domu Czytelni w Białej w dniu 29. września i o przesłaniu karty z podpisami do adresu współziomków dla Zygmunta Miłkowskiego z powodu 70-letniej rocznicy Jego urodzin.

Z towarzystwami bratnimi utrzymywaliśmy stosunki serdeczne, zaznaczając przy nadarzonej sposobności łączność braterską.

Komisya ubiorowa, składająca się z dd.: Dra Bukowskiego, Dra Gedla i T. Nartowskiego, mogła w ubiegłym roku działalność swoją z korzyścią dla członków rozwinąć. Zadanie ułatwiła znacznie ta okoliczność, że Wydział Związku wydał odpowiednie przepisy i wskazał składy potrzeb sokolich. Uzyskawszy zaliczkę z funduszów Towarzystwa na zakupno wszystkich potrzeb sokolich, urządziła komisya skład sukna i potrzeb sokolich u d. Matusińskiego i ułożyła cenniki ubiorów i potrzeb sokolich w gotówce i na raty miesięczne za poręczeniem i po możliwie niskiej cenie. Komisya dostarczyła, nie licząc drobnych potrzeb 18 płaszczy i 3 ubrania, tak, że z końcem roku 1894 było członków umundurowanych 26, a z tych 18 posiadało płaszcze. Zamknięcie rachunkowe komisyi wykazało w przychodzie 514 złr. 55 ct., w rozchodzie 724 złr. 38 ct.; inwentarz przedstawia wartość 173 złr. 94. ct. rat zaległych pozostało u członków w sumie 93 złr. 50 ct., a za robotę krawiecką winna komisya 40 złr.

Skreśliwszy w krótkości działalność Wydziału w roku ubiegłym, wyznajemy szczerze, że miło nam było pracować, doznając od wszystkich druhów oraz tych, którym dobro fizycznego zdrowia naszego społeczeństwa na sercu leży, bądź moralnego bądź materyalnego poparcia. Tym wszystkim składamy imieniem Towarzystwa za ich skuteczne poparcie naszych usiłowań serdeczne podziękowanie. Oby następcy nasi znaleźli w pracy swojej nad rozwojem Towarzystwa tę samą pomoc skuteczną, na której działalność nasza się opierała, i której wyłącznie Towarzystwo nasze swój byt i rozwój zawdzięcza.

Czołem!

**Z Wydziału Towarzystwa gimnastycznego „Sokół“
w Wadowicach, d. 1. stycznia 1895.**

Józef Kurowski
prezes.

Dr. W. Mieczysław Gedl
dyrektor.

Sprawozdanie kasowe
za rok 1894.

Przychody.

		Złr.	ct.	Złr.	ct.
I.	Subwencye.				
1	Wydział krajowy	100	—		
2	Rada powiatowa wadowicka	150	—	250	—
II.	Remuneracye.				
3	Rada m. Wadowic za naukę ucz. szk. lud. . .	400	—		
4	Rada szkolna kraj. " " " gimn.	400	—	800	—
III.	Dochody od czł. i uczn. Towarzystwa.				
5	Wkładki roczne członków protektorów . . .	62	20		
6	Wpisowe członków czynnych i wspierających	53	—		
7	Wkładki miesięczne członków zwyczajnych .	960	20		
8	Wkładki miesięczne członków wspierających	65	50		
9	Oplaty za naukę gimnast. uczn. Towarz. . .	71	20		
10	Oplaty za naukę szermierki	52	—		
11	Za szafki szatni I.	—	85		
12	Za szafki szatni II.	32	30		
13	Wpłata członków na należytość do Związku	86	25	1383	50
IV.	Dary do funduszu budowy sokołni.				
14	Dr. Bukowski August	1	—		
15	Bijak J.	5	—		
16	Czapik Józef	5	—		
17	Czaplicki	1	20		
18	Dr. Gedl	9	50		
19	Górkiewicz Czesław	10	—		
20	Grünspann Józef	10	—		
21	Jeżek Stanisław	1	—		
22	Dr. Janota Kazimierz	—	50		
23	Kołodłocki Tadeusz	—	50		
24	Heradin Antoni	1	—		
25	Macudziński Jan	13	40		
26	Michałowski Antoni	10	—		
27	Myjkowski Walenty	5	—		
28	Murarze pracujący przy budowie sokołni .	11	55		
29	Niemetz Henryk	2	—		
30	Nowicki Jan	1	—		
31	Osiowski Karol	6	—		
32	Reklewska Wanda	1	—		
33	Sławiński Przemysław	5	—		
34	Schwarz Henryk	2	—		
35	Wojnakiewicz Jan	—	50		
36	Van Roy Alfred	—	70	102	85
	Do przeniesienia	2536	35	2536	35

Przychody.

		Złr.	ct.	Złr.	ct.
	Z przeniesienia	2536	35	2536	35
	Z drobnych okolicznościowych datków zebranych przez:				
37	Dra Bukowskiego Augusta	22	11		
38	Dra Dunajewskiego Stanisława	3	72		
39	Frackiewicza Michała	—	70		
40	Gabrysiewicza Józefa	2	—		
41	Dra Gedla	48	26		
42	Dra Hommego Maryana	4	20		
43	Kluka Teofila	1	—		
44	Kołodockiego Tadeusza	2	20		
45	Kurowskiego Józefa	1	72		
46	Nartowskiego Teofila	4	03		
47	Pukłę Józefa	3	—		
48	Ripperera Władysława	—	30		
49	Stepka Alfreda	6	—		
50	Waligórskiego Jana	2	10	101	34
	Wkładki dobrowolne miesięczne członków Towarzystwa.				
51	Z roku 1893 pozostało	429	28		
52	W roku 1894 wpłynęło	257	38	686	66
	Z urządzonych przez Towarzystwo:				
53	przedstawień teatralnych	218	15		
54	Wieczoru Konopki	14	—		
55	Koncertu akademickiego	37	28		
56	Wieczornic	8	—	277	43
	Ze sprzedaży:				
57	starego materiału z budynku	67	50	67	50
	Dochody ze sali:				
58	Wynajęcie sali na zgromadzenia	30	—		
59	Wynajęcie sprzętów	4	40	34	40
	W materiałach surowych i robociźnie obli- czone według cen miejscowych:				
60	Ks. Bobek Andrzej, drzewo	10	50		
61	Czapik Jan, wywóz ziemi	3	—		
62	Dobija Marcin, stary materiał budowlany	13	—		
63	Dziedzic Ludwik	67	50		
64	Gabrysiewicz Józef, zwózka materiału	9	—		
	Do przeniesienia	3806	68	3703	68

Rozchody.

		Złr.	ct.	Złr.	ct.
		Z przeniesienia . . .			
		11776	66	11776	66
II.	Utrzymanie budynku.				
28	Roboty ślusarskie i kominiarskie	16	—	16	—
III.	Ubezpieczenie od ognia				
29	budynku i inwentarza ruchomego	25	04	25	04
IV.	Podatki.				
30	Podatek gruntowy za r. 1894	—	19	—	19
V.	Wydatki na potrzeby Towarzystwa.				
31	Płaca naczelnika	800	—		
32	Płaca woznego	180	—		
33	Wydatki kancelaryjne a) stemple	26	02		
	b) papier	2	68		
	c) porta	12	12		
34	Opał	51	37		
35	Światło	58	68		
36	Potrzeby przy ćwiczeniach gimnastycznych	17	44		
37	Drobne wydatki gospodarskie	7	71		
38	Druki sprawozdań	195	70		
39	Wpłata do Związku za r. 1894	77	67		
40	Uroczystości sokole	12	75		
41	Oddziałowi cyklistów	—	70		
42	Chórowi „Sokoła“	2	30	1445	14
		Do przeniesienia ,			
		13263	03	13263	03

Przychody.

		Złr.	ct.	Złr.	ct.
	Z przeniesienia	3806	68	3703	68
65	Dr. Gedl, żelazo	2	—		
66	Gładysz Franciszek, zwózka materyłu	4	13		
67	Goldmann Saul, zwózka materyłu	11	73		
68	Heidrich Edward, słoma	4	—		
69	Kowalczewski Józef, wywóz ziemi	1	50		
70	Kunachowicz Stanisław, słoma	4	—		
71	Łagosz Wojciech, zwózka materyłu	4	—		
72	Nikliborc Antoni, słoma	3	20		
73	Reich Herman, drzewo	83	52		
74	Theischel Fr., drzewo i zwózka materyłu	57	89		
75	Van Roy Alfred, wywóz ziemi i zwózka materyłu	9	10		
76	Wądołny Andrzej, zwózka materyłu	1	50		
77	Wojkowski Józef, drzewo	49	91		
78	Ks. Zajac Andrzej, wywóz ziemi i zwózka materyłu	16	90	356	38
V.	Ślizgawka.				
79	Łączny przychód z kart jednorazowych i sezonowych	87	35	87	35
VI.	Oddziały „Sokoła.“				
80	Z oddziału cyklistów	9	72	9	72
VII.	Zwroty zaliczek.				
81	D. K. R.	5	—		
82	dd. uczący się szermierki	37	01		
83	Woźny	8	—		
84	Komisya ubiorowa	492	15		
85	„Sokół“ w Jaworowie za wylosowaną akcyę	10	—	552	16
VIII.	Inne dochody.				
86	Z różnych drobnych	34	40	34	40
IX.	Pożyczki.				
87	Z pożyczki hipotecznej	4941	19		
88	Z pożyczki wekslowej	4400	—	9341	19
X.	Procenta.				
89	Od chwilowo lokowanych pieniędzy	16	41	16	41
XI.	Pozostałość				
90	kasowa z r. 1893	68	46	68	46
	Razem	14169	75	14169	75

Rozchody.

		Złr.	ct.	Złr.	ct.
		Z przeniesienia . . .			
		13263	03	13263	03
VI.	Koszta urządzenia				
43	Przedstawień amatorskich	60	63		
44	Ślizgawki	45	78	106	41
VII.	Inne wydatki.				
45	Wkładka do Towarzystwa szkoły ludowej za rok 1894	5	—	5	—
VIII.	Zaliczki.				
46	Druh K. R. na wyjazd na II. zlot	20	—		
47	Woźny	17	—		
48	Druhowie uczący się szermierki	41	01		
49	Komisya ubiorowa	695	88	773	89
IX.	Pozostałość kasowa				
50	gotówką z końcem 31. grudnia 1894	21	42	21	42
		Razem . . .			
		14169	75	14169	75

Ogólne zestawienie.

		Przychody				Rozchody			
		Złr.	ct.	Złr.	ct.	Złr.	ct.	Złr.	ct.
I.	Subwencye	250	—						
II.	Remuneracye	800	—						
III.	Dochody od członków i ucz- niów Towarzystwa	1383	50						
IV.	Dary do funduszu budowy so- kolni	1626	56						
V.	Ślizgawka	87	35						
VI.	Z oddziału cyklistów	9	72						
VII.	Zwrot zaliczek	552	16						
VIII.	Różne inne dochody	34	40						
IX.	Pożyczki hipotecz. i wekslowe	9341	19						
X.	Procenta od chwilowo złożo- nych pieniędzy	16	41						
XI.	Pozostałość kasowa z r. 1893	68	46						
I.	Wkłady w budowę sokołni . .					11776	66		
II.	Utrzymanie budynku					16	—		
III.	Ubezpieczenie od ognia . . .					25	04		
IV.	Podatki					—	19		
V.	Wydatki na potrzeby Towarz.					1445	14		
VI.	Koszta urządzenia przedsta- wień amatorskich					60	63		
	Koszta urządzenia ślizgawki . .					45	78		
VII.	Inne wydatki					5	—		
VIII.	Zaliczki					773	89		
IX.	Gotówka w kasie z dniem 31. grudnia 1894					21	42		
	Zgodnie	14169	75			14169	75		

W Wadowicach, dnia 1. stycznia 1895 r.

*Komisya rewizyjna:**Ignacy Dobrodzicki, Kornel Żaroffe.**Teofil Nartowski,*
skarbnik.

